

Inspiration: Mine oplevelser fra udenlandspraktik på Malta.

Vi var fire piger fra min klasse, som spændt vendte næsen mod Malta den 9. september på en fem ugers praktik i en børnehave.

Vi ankom til en skøn lejlighed i Birkirkara, hvor vi alle fire skulle bo. På Malta har alle små butikker lukket om søndagen, og idet vi ankom sent lørdag, var vores nærmeste indkøbsmulighed af madvarer 8 km væk - dem tog vi i stiv arm på gåben.

Mandag var vi til møde med Paragon, hvor vi fik at vide, hvor vi skulle i praktik samt info om, at vi ikke måtte gå med korte bukser og heller ikke med toppe (i 32 graders varme). Øreringe skulle tages ud, og tatoveringer skulle skjules.

Tirsdag tog vi så afsted til vores udleverede praktiksted, vi var meget spændte. Da vi glade ankom til vores praktiksted, fik vi at vide, at der var opstået en fejl, og at vi ikke skulle være der alligevel, så vi vendte skuffede næsen retur til lejligheden. Med det nye praktiksteds adresse i lommen tog vi onsdag igen glade afsted med bussen og praktikstedet "Nannakola" i Mosta tog rigtig godt imod os. Vi startede op med at få en rundvisning i børnehaven, og senere fik vi forskellig info. Blandt andet at vi ikke måtte have forældrekontakt, ikke måtte åbne døre/låger samt ikke måtte tale med forældrene. Vi måtte heller ikke skifte børnene eller hjælpe barnet med tøj efter toiletbesøg. Vi skulle gå med gule kitler, som var beregnet til studerende, mens de røde kitler var til det faste personale.

Mine oplevelser fra børnehaven

Børnehaven er opdelt i to forskellige grupper af børn. Den lille gruppe med børn i alderen 0-2 år og den store gruppe i alderen 2-4 år. Når barnet fylder 4 år, starter det i skole.

I den lille gruppe var der 10 børn samt 3 studerende og 2 pædagoger. I den store gruppe var der 22 børn samt 4 studerende og 5 pædagoger, så..... en rigtig god normering. Jeg var hele perioden inde ved de store børn.

Vi startede dagen med at være ude på legepladsen fra børnene kom til ca. kl. 10.00. På pladsen, som ca. var 30 mtr²., var der rutschebane og legehus af plastik og lidt cykler, og hele pladsen var belagt med uægte græs. Bagefter gik vi ind, og så var der rundkreds, hvor der blev sunget mange sange på Engelsk og maltesisk, meget hyggeligt, men med meget støj og uro fra børnene. Senere skulle børnene spise, og her sad vi alle sammen. Børnenes madpakker indeholdt meget usunde madvarer såsom franskbrød, chokopops, kage, kiks og yoghurt, enkelte havde frugt med. Børnene måtte spise deres mad, når de havde lyst og måtte rende rundt med maden i hånden i hele institutionen. Hvis vi studerende ikke fejede, efter at børnene havde løbet rundt med maden, blev det ikke gjort.

Jeg oplevede også en situation, som jeg på ingen måde havde oplevet herhjemme. En dreng på 3 år, som ved morgenmaden havde spist sin mad fint og med god appetit, ville ikke have noget at spise til middag. Han afviste, men det gik ikke, han skulle. To pædagoger stod ved ham, den ene

holdt hovedet med den ene hånd på panden og den anden hånd under hagen. Den anden pædagog gav drengen maden i munden med en ske, direkte tvangsfodring, uhyggeligt. Det var aldrig sket herhjemme, heldigvis!

Efter maden var der små aktiviteter. Ofte 4 børn ad gangen, idet der særlig meget plads. I børnehaven gjorde de meget ud af, at der blev lavet ting af genbrugsmaterialer – om det var en holdning, de havde, eller om det var af økonomiske årsager, fandt jeg desværre ikke ud af. Men ideen var god, og der blev kreeret mange flotte ting, som børnene var meget stolte af.

Børnene i børnehaven var samlet på kryds og tværs af diagnoser. Der var børn med autisme, ADHD og andre adfærdsvanskeligheder. Børnene havde synligt meget svært ved at rumme den ustrukturerede dagligdag i børnehaven, og det gav udslag i mange konflikter og ekstrem uro i børnehaven. Der var aldrig ro i børnehaven, heller ikke når de små skulle sove, da de andre børn legede ind imellem dem.

Jeg sad på et tidspunkt med et barn på skødet, som legede med en lille plastikfigur. En anden dreng fik øje på figuren og var meget fokuseret på at få fat i figuren. Han gik hen for at tage figuren fra ham, det lykkedes dog ikke, og jeg sagde at "den leger..... med, du må få den når..... er færdig". Han gav dog ikke op og begyndte at blive meget sur. Der kom en pædagog hen til mig og sagde at for at undgå konflikt, skulle drengen have sin vilje. Øv, tænkte jeg, men gav drengen figuren. Han fæs glad afsted med figuren og smed den efter få sekunder. Virkelig stor forskel på pædagogik i forhold til Danmark. Børnene har meget få regler, som skal overholdes, og det viser sig meget i deres adfærd overfor andre.

Selve børnehaven var indrettet meget spartansk og koldt. Der var meget højt til loftet og ikke hyggeligt i forhold til danske børnehaver.

Jeg havde inden afrejsen sat mig nogle mål om, at jeg ville være nysgerrig på kulturforskellen, samt hvilke pædagogiske metoder de bruger på Malta. Med ja-hatten på synes jeg, at det har været en rigtig god tur, hvor jeg har fået indfriet mine mål.

Med venlig hilsen
Mette Beck Haugaard

